

[Fiskeriministeren]

sker løbende som følge af ændrede fangstmuligheder og prisrelationer.

Fiskeriministeriets oplysninger viser imidlertid, at der i 1986 var ca. 320 fartøjer, der drev et relativt stort industrifiskeri, defineret som landinger fra det enkelte fartøj, på i alt over 1.000 t. Denne gruppe er væsentlig mindre i 1987, idet den er reduceret med godt 15 pct., og disse fartøjer, der repræsenterer en stor fangstkapacitet, har i stedet i overvejende grad drevet konsumfiskeri.

Den generelle overkapacitet, som der i realiteten er tale om i den danske fiskerflåde, har jeg søgt modvirket allerede gennem den strukturlov, som blev vedtaget af Folketinget i april i år. Jeg søger nu denne indsats forstærket gennem det lovforslag, der er fremsat i sidste måned, og hvorefter støttemidlerne til ophør med fiskeri fremskyndes, og yderligere forstærket gennem den aftale, jeg har indgået med fiskerorganisationerne om, at der meget hurtigt trækkes en ret stor kapacitet ud af flåden.

Gade (SF):

Jeg skal takke for svaret, som jo illustrerer, at det, der var mit udgangspunkt, er rigtigt: at der er kommet en stærkt øget fangstkapacitet ind i konsumflåden direkte fra industriflåden.

Det, jeg ikke skal takke for, er ministerens svar med hensyn til, hvad han vil gøre ved det, for selve problemet med den del af kapacitetsdiskussionen forstod jeg at ministeren ingen løsning har på.

Ger ministeren sig ikke nogen overvejelser i retning af, at en industribåd, der f.eks. i forbindelse med dårlig økonomi kommer i forbindelse med Fiskeribanken, ikke både kan sælges videre og rigges om til konsum? Finder ministeren det i det hele taget rimeligt, at der, mens han har været minister, er sket en sådan udvikling til klar ugunst for konsumfiskeriet?

Jeg synes, det er lidt deprimerende at konstatere, at det eneste, ministeren kan svare, er, at der er fremsat nogle forslag, som vi behandler i Folketingets Fiskeriudvalg, men de giver jo ingen løsninger på dette problem.

Fiskeriministeren (Gammelgaard):

Jeg vil godt gøre det klart for hr. Gade – det fremgår næsten af hans indlæg, at han ikke er helt klar over det – at det danske fiskeri er kendetegnet ved en høj grad af fleksibilitet. De for-

skellige fartøjer deltager i flere forskellige fiskerier i løbet af et år. Det er specielt karakteristisk for den danske fiskerflåde, at en stor del af fartøjerne i løbet af et år driver såvel industrifiskeri som konsumfiskeri.

Det vil normalt være fiskeforekomsterne og afsætningsmulighederne, der bestemmer omfanget af de forskellige fiskesæsoner og dermed også størrelsen af de enkelte fartøjers industri- og konsumfangst.

Men der har altså i løbet af 1987 dels været nogle industrifartøjer, der er holdt op med at fiske industrifisk og er gået over til i højere grad at fiske konsumfisk, dels i det hele taget været en rykning fra industrifiskeriet over mod konsumfiskeriet derved, at der er fiskerfartøjer, der i 1987 i ikke så lange perioder som tidligere har fisket industrifisk, men i stedet har fisket konsumfisk.

Når jeg taler om forskellige løsningsmuligheder, peger jeg dermed på, at der gennem de initiativer, der er taget og vil blive taget, ganske klart er lagt op til, at den overkapacitet, der er i konsumflåden, skal tages ud, og det er jo på den måde, vi kan løse de problemer, der er med hensyn til, at flådens kapacitet er for stor i forhold til fiskerimulighederne.

Gade (SF):

Jeg er godt klar over, at der er tale om et fleksibelt fiskeri. Det, jeg forstår af ministerens svar, er, at den løsning, ministeren kommer med her, skal fjerne overkapaciteten i konsumflåden. Det var det, ministeren sagde lige nu.

Ministeren sagde lige før, at konsumflåden er blevet presset af, at der er kommet flere både fra industrifiskeriet direkte ind i konsumflåden.

Det, jeg undrer mig over, er, at ministeren så ikke siger: Jamen så må vi da se på dem, der er kommet ind og har presset konsumflåden, for det er dér, vi må foretage reguleringerne, og ikke på konsumflåden generelt. Det er derfor, jeg spørger: Har ministeren slet ikke en politik, som vil prioritere den del af flåden, som er konsumflåde, en politik, som vil sørge for, at det er den rigtige del af flåden, der går ud? Man kunne jo overveje licensordninger for dele af industriflåden, hvis de skal have lov til at fiske konsum, så man har styr på dette.

Jeg vil spørge til sidst: Har ministeren overhovedet sikkerhed for, at det ikke bare fortsætter på denne måde?